

Zza zakrętu zerkam w stronę raju
dla pełnych wątpliwości;
jest białe, niestety
w odcieniu trzydniowego śniegu:

*a gdybym tak umarła przed wieczorem
nie składaj mi rąk na piersiach.*

W nocy natomiast szeleści za oknem,
powstają zasy, nawet gdy niebo
jak kryształ wydzwania zapomniane
sny dzieciństwa.

Wygięte szkło mruczy, całkiem po kocie, jednak
jednak nie pęka z wizgiem
budzącym poranne przemglenia.

Ciemność więc trwa, aż po ostatnie
wybicie oddechu. Ponad zaprzepaszczone
domy, wciąż pełne wypełnień
sztucznym światłem.

Po prostu zerkam w stronę piekła
dla pełnych wątpliwości;
jest czarno, niestety
w odcieniu spłowiałej ziemi:

*a gdybyś tak się narodziła przed wieczorem
złóż mi usta do pocałunku.*

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

---

wierszokleta, dodano 19.04.2020 09:00

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.